

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er bare for at få afklaret, hvad det her egentlig betyder, og hvor alvorligt det egentlig er ment fra Dansk Folkeparti, for min vurdering er nemlig, at det ikke er særlig alvorligt ment, men at det er sådan en slags demonstration, så jeg skal bare lige have afklaret det.

Det her betyder ikke noget med, at Dansk Folkeparti holder op med at være regeringens parlamentariske grundlag, vel? Det er ikke det, vi snakker om. Det er sådan en tom demonstration på det her område, som ikke får nogen konsekvenser. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg synes jo også, det er en alvorlig sag, at man vel reelt opsiger den aftale, man har lavet med regeringen. Altså man har jo en aftale, hvorefter man, om jeg så må sige, vælger og vrager blandt de mennesker, der søger dansk statsborgerskab. Betyder det så, at Dansk Folkeparti ikke længere vedstår den aftale med regeringen og mener, at den skal opsiges? Så er der selvfølgelig et grundlag for ministeren for at indlede nye forhandlinger med Folketingets partier og lave den her brede aftale, som jeg har opfordret ministeren til.

Der skal jeg bare tilkendegive, at Socialdemokraterne selvfølgelig gerne vil forhandle et sæt muligheder for, hvordan man kan lave indfødsretsreglerne, således at de indeholder de elementer, som vi synes er fornuftige. Det vil jeg meget gerne forhandle med ministeren.

Men jeg må tilstå, at jeg synes, det er en alvorlig sag. Jeg vil selvfølgelig gerne høre ministerens kommentarer til, at den aftale, som man har indgået med Dansk Folkeparti, nu er brudt sammen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg har noteret mig to ting fra hr. Søren Krarups indlæg.

Hr. Søren Krarup sagde, at det så ud til, at aftalen kunne tilfredsstillte Dansk Folkeparti, og der har Dansk Folkeparti taget så forfærdelig meget fejl. Jeg har gjort den erfaring igennem de sidste par år, at det vil være meget vanskeligt på det her punkt at tilfredsstillte Dansk Folkeparti, for det handler jo ikke alene om de sprogkrav. Vi har været villige til at strække os umådelig langt, men vi har følt os sikre på, at aldrig så

snart var blækket tørt på en aftale, før Dansk Folkeparti ville stille flere krav. For Dansk Folkeparti handler det nemlig om, hvor mange der får indfødsret, og ikke hvilke kvalifikationer de personer har, der får indfødsret. Vi har det altså lige modsat i Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12.05

Så vil jeg sige, at jeg føler mig endnu en gang stødt af at læse Dansk Folkepartis hoforgan, Dansk Folkeblad. Der står, at aftalen om betingelserne for at få dansk indfødsret med hensyn til sprogkravene er noget, som Dansk Folkeparti i modsætning til Venstre og De Konservative tillægger den allerstørste vægt.

Det er i direkte modstrid med sandheden både med hensyn til, hvad vi har sagt, og hvad vi har gjort. Det Konservative Folkeparti har altid værnet meget om de krav, der skulle stilles til nye danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Else Theill Sørensen spørger, hvad det handler om, og jeg kan svare ganske kort: Det handler om for Dansk Folkeparti, at dansk indfødsret er noget af det mest afgørende for det danske folks fremtid og eksistens. Det gjorde det fra begyndelsen, da det i 1849 blev sagt i grundloven, at indfødsret meddeles ved lov.

Den lovgivende forsamling skal godkende, hvem der bliver danske borgere, for det er noget ganske afgørende, hvis det danske folk skal kunne eksistere frit i sit eget land. Det handler om, at indfødsret respekteres, og vi har været meget glade for samarbejdet med regeringen, fordi regeringen har haft samme interesse.

Jeg beklager, at vi er blevet fanget i, at vi har haft for ringe kendskab til det, vi kalder sprogscolejunglen og derfor ikke har kunnet gennemskue, hvor lidt almenprøve 1 betød. Det er naturligvis derfor, vi er kommet i den situation, at vi må sige, at vi må stille krav til en ordentlig danskprøve.

Det følger af, at det netop er alvor for os. Det er ikke et politisk krav, det er ikke en interesse i at blive ved med at stille krav til vore samarbejdspartnere, tværtimod ville vi intet hellere, end at vi var ganske enige med dem om, at det skulle være kravet til folk, der ville have indfødsret, at de skulle bestå en alvorlig sprogsprøve.

Antallet spiller selvfølgelig også en rolle, og jeg går da ud fra, at hvis fru Else Theill Sørensen blev stillet over for, at der var 100.000, der efter